

GAZETA LITERARĂ

Anul nr. 20 (62) - Joi 19 mai 1955

ORGAN SĂPTĂMINAL AL UNIUNII SCRITORILOR DIN R.P.R.

6 pagini 50 bani

Capodopera necunoscută

Secolul al XIX-lea a apărut cu o cifră an mai doborâtă și a decedat cu o cifră an mai înaltă decât în secolul precedent. Născut la 14 iulie 1789 în nord-vestul Franței, el a rămas în memoria noastră ca cel care a adus în lume opera de artă care a devenit un model pentru toți artiștii care au urmat. El a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Străzile unui oraș...

Acum un deceniu, în Varșovia nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace...

Acum un deceniu, în Varșovia nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace...

Acum un deceniu, în Varșovia nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace...

TUDOR ARGHEZI IMPLINEȘTE 75 DE ANI

Caligula

Dorm în umbră legănate lebezele-n puf de undă, Cuiburi albe, perni albe, printre stele furnicari. Cite-o stea însingurată cată-n aripi să se-acundă Cite-o lebădă-și îndreaptă capul, ca un nenutar.

În palatele aprinse, cu balcoane și unghere, Liturghia bogăției are și-astă-seară loc. Cine-a scris, în ce odaie, fără pat și fără foc, Iamul ăsta de izbindă, de iubire și durere?

De pe pod, la miezul nopții, îl aruncă mina bună Piinea, ce nutrește truda și trudește visătorii. Miini, lăsați-le flămînde să se-acopere cu lună; Lebezi, așteptați ca piinea să v-o dea semănătorii.

Folosii-vă de cîntec, de lumină și de taină, Cupe omenesci de goluri, pline-n viață cite-o clipă. Și cenușa prin văpaie se-nvesmîntă cu o halnă Și găsește ca și cădă inapoi, un fulg de-aripă.

Stea cu stea pe-tînsul undei liniștite pun cleștar Și printr-insul zugrăvite lebezele par și luna. Plîngeri de viori și fluier cad în lac mărgăritar Și se-aud din depărtare lovind undă cite una.

Cîntecul lumina, taina, unda, -ntînsurile-albastre, Noi le ținem, noi le stringem, cei căzîntîi, urîți și goi. Temelile vechi orice-ați face-s ale noastre. Voi, întoarceți-vă veseli și slăviți, într-un noroc.

(Din volumul „Cuvinte potrivite” 1927)

La stele

Dacă ce spune cartea, din vechi, e-adevărat, Că ești din frîmțarea țării și cu scupat, Bațocura-i plătită cu vir și răzbuțat. Nu trebuie să cugeți, tu, vierme, niciodată. A-toate-făcătorul, de rîpi și de izvoare. În temnița filinții te-a-nchis între zăvoare. Tu trebuie să suferi, să rabzi cumplita lege, Că omul ca și piatra, stă sterp și nu-nfelege. Că între-o trebură și alta de jivină Să nu-ți răzbească firea din pîntec la lumină. Să fii o burdă numai, un zgîrcit care s-aruncă Și să ascuți, orbește, de streche la pîntec. Să îți adormi mințirea și dorul de a pricepe Cu ce-are armășarul mai crîncen între iepe. A-cvărătul lumii avînt de început Pînă din ziua-n care, treziți, ai priceput. Cel ce făcuse lumea, lehovă sau Satan

Nu prevăzuse mîntea și-n mîntie un dușman. A scăpărat un fulger din caznă și-nîmplare Și fu decît și stîncă și legile mai tare. De vreme ce modelul putuse-ntr-o scapă, Nesfîșiat de fiare, nemisuit de ape; De-acu pășește ager că-și-a ajuns tot una De-te-or goni minia și prigonii furtuna Și trînzcut, și marea, și crivățul, și pieli; Te vei lupta prin timpuri cu zeci de dumezezi, Îngrămădiți pe fine și poruncindu-ți: „Crede!” Să-ți fure gubiauerul ascuns ce nu se vede. Într-un avînt sălăbatic te-ai dus pînă la stele Și te-ai întors, aprins, cu una dinde ele. Că mina îți arse cu care-ai scormonit În jurul albul din cîmpul de sus, este răsplătî. Ai pus-o să răsără, să-ți ardă-n vatra goală. A fost biruitoare, întîia ta răscoală.

(Din ciclul „Cîntarea omului” 1953 - inedit)

Pe răzătoare

S-a tot întins din luncă-n sat Și-a mai lăfșit firea cu-o brazdă, la arat. Moșia îi ajunge pînă la noi în casă. Aproape n-are omul pe unde să mai iasă, Și se face moșia de două ori mai mare, Din suta de pogoare o sută de hectare.

Ni-i ia și ni-i închide, făcîndu-se stăpîn, Și pentru cai și vite plătim atîta gloabă. C-am cumpăra cu banii moșia, mai degrabă. Moșneni, din vechi, pe țarină, pădure și imăși, Ajușerăm și-n casa străbună chiriași. Ne-am plîns la stăpînire-n deșert, că cel mai tare E cel umflat mai bine de pungi în buzunare.

(Din volumul „1907” în curs de apariție la Editura Tineretului)

Despre unele probleme ale limbii literare

„Momentul” Eliade este hotărît pentru soarta limbii noastre literare. Cînd a început să scrie, în prima jumătate a secolului al XIX-lea (s-a născut la 1802), Eliade a scris (s-a scris) în două limbi: în limba română și în limba franceză. Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Străzile unui oraș...

Acum un deceniu, în Varșovia nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace...

Acum un deceniu, în Varșovia nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace, pentru că în acea vreme nu s-ar fi putut face o conferință de pace...

Veronica Porumbacu

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

Într-o vreme în care se vorbea de un secol de aur, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual, el a strigat popoarelor, cu marelui său talent de vizual...

O SUTĂ DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI C. DOBROGEANU GHEREA

În istoria literaturii noastre, activitatea de teoretician al artei și de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea reprezintă un moment de răscruce, momentul în care teoria estetică reacționară a autonomiei artei față de realitate, propagată de clasele dominante, capătă o ripostă violentă din partea publicității muncitorești, în frunte cu revista „Contemporanul”, care luptă pentru introducerea ideilor socialiste, combatînd concepțiile estetice, demascînd pe promotorii obscurantismului și mistificării, ridicînd conștiința socială a maselor. Înțelegerea luptei din acea vreme în operele celor mai buni scriitori ai noștri de la sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX, favorizînd dezvoltarea impenetrabilă a literaturii realiste. Activitatea lui C. D. Gherea în domeniul teoriei și criticii literare și în domeniul luptei politice curente ca unul din conducătorii partidului social-democrat din România — s-a desfășurat în această etapă însemnată a istoriei noastre. Poziția lui Gherea în mișcarea noastră muncitorească, în orientarea politică partidului social-democrat, în istoria culturii noastre, a fost caracterizată cu limpezime. Tov. Gh. Gheorghiu-Dej în raportul „30 de ani de luptă a partidului sub steagul lui Lenin și Stalin” a arătat rolul nefast pe care l-a avut concepția neo-lobăgîstă a lui C. D. Gherea asupra drumului muncitoresc din țara noastră: „Gherea aduce, în stîlul partidului socialist idei menșevice, oportuniste, criticate și nimicite vremea lor de Lenin. Subapreciînd dezvoltarea și capacitatea de luptă a forțelor revoluționare în țările înapoiate, Gherea propovăduiește o teorie putredă și anti-proletară, de esență menșevică, potrivit căreia în aceste țări „venirea la guvernare a partidului socialist... va fi posibilă numai după ce socialismul va învinge definitiv în occidentul Europei”. Gherea nu vedea că proletariatul din România, deși reprezenta o minoritate numerică, era clasa în dezvoltare, clasa de vîitor spre care trebuiau să se orienteze marxștii. Gherea reia concepția tactică mic-burgeoisă a menșevicilor, pe care Lenin o caracterizase drept tactică „de transformare a proletariatului într-o jălnică armată a claselor burgheze”, susținînd că burghezia este aceea care îi revine sarcina de a rezolva problema țărănească și de a fi hegemonul în revoluția burghez-democratică. Străin de marxștii revoluționari, Gherea, ca și social-democrații din Europa occidentală, considera țărînimea ca un element individualist, reacționar, ignorînd imensele rezerve de energie revoluționară ale țărînimii apăsate de jugul mizeriei, ca și ideea fundamentală a marxism-leninismului care spune că alianța dintre proletariat și țărînime este o condiție principală a victoriei revoluției proletare. Concepțiile oportuniste ale lui Gherea au exercitat o

Desen de ISER 1955

(Continuare în pag. 4-a)

Al Rosetti

MIHAIL ȘOLOHOV IMPLINEȘTE 50 DE ANI

PĂMÎNT DESTELENÎT

Davidov mergea fără grabă, dar cu pași largi. Urcind colina, el se opri să se uite la țărâna unde lucra briga...

De aici, de departe, înconjurată de verdețea ierburilor, arătura se întindea ca o uriașă bucată de estife neagră, desăvârșită pe tot cuprinsul. Numai la marginea ei, către poartă...

„Ce feteană abravă! Pare destul de drăgușă, adevărul însă e că-i răsfățată și îndărătnică. Dar există oare fețe care să nu fie răsfățate? Ci să fie așa... fără nici un pic de cochetărie... Nu prea-mi amintesc eu în toată viața să fi întâlnit în deosebite vremea de soul acesta și nici măcar să fi întrezărit prin vis... De îndată ce o asemenea puculeană împlinesc și spre ce să se așeze neclintit pe o brazdă și fuma. Ce putea face alta, odată rămas fără ajutorul care-i gonia boi din urmă cînd nu-i mai putea potoli din pricina roiturilor de tănuț în zbor năuț deasupra lor?...

„Că te feteană abravă! Pare destul de drăgușă, adevărul însă e că-i răsfățată și îndărătnică. Dar există oare fețe care să nu fie răsfățate? Ci să fie așa... fără nici un pic de cochetărie... Nu prea-mi amintesc eu în toată viața să fi întâlnit în deosebite vremea de soul acesta și nici măcar să fi întrezărit prin vis... De îndată ce o asemenea puculeană împlinesc și spre ce să se așeze neclintit pe o brazdă și fuma. Ce putea face alta, odată rămas fără ajutorul care-i gonia boi din urmă cînd nu-i mai putea potoli din pricina roiturilor de tănuț în zbor năuț deasupra lor?...

peste scobiturile adînci și rotunde iasate de copitele oilor și ale vacilor, lînce pînă la luciul de limbile lor aspre. Pămîntul amar și sărat din aceste urme de copite semăna cu o marmură cenușie cu vînșoare închise.

Cugetînd la viața lui din Gremeșii Log, nu prea voia să și la sarcinile ce i-au fost trasate de noul secretar raional de partid, s-a înțors d'n nou cu gîndul la Lușka: „Cum naiba să putea dezlega fără durere, acest nod mai afurșit decît unul marăneșc? Hoțărît că tot Makar are dreptate; cînd nu poți dezlega nodul, nici cu unghiele, nici cu dinții, atunci trebuie să-l tai! Cu ce vrăjii m-o fi legat? Grezoasă de greu am să mă despart de ea pentru toată viața. Și asta de ce oare? De ce pentru Makar un asemenea lucru e o nimică toată, iar pentru mine peste seamă de greu? Poate că n-am voința destul de călîmă? Iaca, una ca asta nu mi-ai fi putut-o închipe după mine! Se prea poate însă că nici lui Makar nu i-a fost ușor să cu dea nimică de bună! Numai că așa a fost! Numai că Makar, el, a știut să-și ascundă simțim...

Mihail Șolohov

Desene ANGI PETRESCU

mintele, pe cînd eu nu mă pricepeam, nu pot. Așa și numai așa stău lucrurile! Pînă să-și dea seama, Davidov străbătuse o distanță respectabilă. Se întese la umbra răcoroasă a unei tufe de pădure de la marginea drumului, ca să se odihnească și să pu-făiască o țigară. Îl strideaște mereu înțelegerea, cam cine anume a putut trage cu arma în Nagulnov; încuștat însă alunga toate presupunerile. „Si chiar dacă nu trăgea cu arma, se știe doar că în sat, chiar după îndepărtarea calucilor, au mai rămas destul nemernici. Am să mă sfătuiesc cu Makar, am să cercetec totul, de-a fir a păr și pînă la sfîrșit poartă tot așa săflu ceva, așa că n-am de ce să-mi sfarm capul de pomani!...

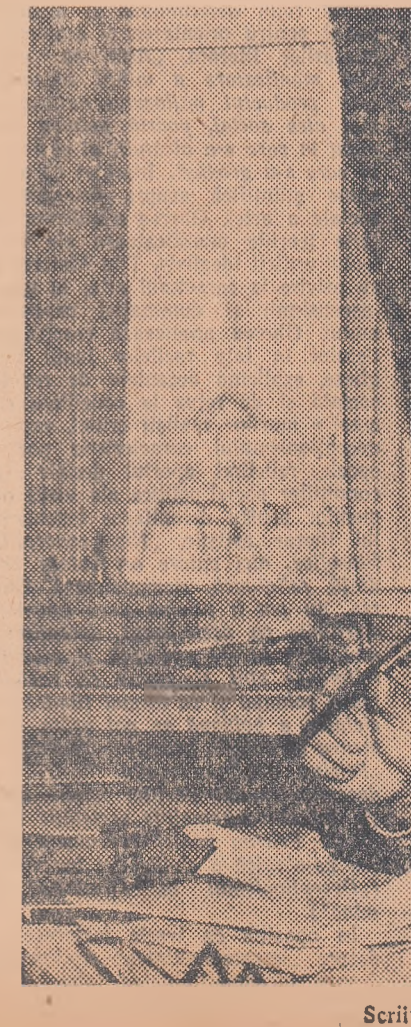
„Pentru a scurta calea, părăsi drumul și o porni de-a dreapta prin pămîntul nedestelenit. N-apsucă însă să meargă nici o jumătate de versă și se pomeni dînd-oavăz, trecînd parca peste un holar nevăzut, intrîndu-l altă lume: terburile în spic nu mai făcîșiau lîndu-se de tureacea cîmșelor, în jur nu mai erau frunzi smălțuite, se rășipi dintr-o dată și mireasma îmbătătoare a ierburilor bogate, înaintea lui se întîndea pînă-n zare stăpa sumbră, goală, cenușie. Era așa de jalnic acest pămînt, pustiu parca de foc, încît Davidov nu se simți la îndemînă. Aruncînd ochii în jurul lui, își dădu seama că a ajuns la povîrnîșul vîroaiei Bîru-cenia, pe locul învelenit și năstrebnic, despre care Jakob Lukic spusese odată, la o ședință a conducerei colhozului: în Kaukaz, nu știu de ce domnul dumnezeu a ridicat munți și de ce a scoțile întreg pămîntul, de aici cu căruța să meargă, nici pe jos să nu treci. Dar de ce ne-a obșidat și pe noi cazacii din Gremeșii, asta n-o pricep nici atîta. Peste cîni stă de mil de desăteană*) de pămînt în toată legea l-a împușat cu sare încît nu-i chip nici tu să-l ari, nici să-l sameni. Dar primăvara mai m'jeste o țîră de toloacă, dar nici asta nu ține mult, să le dai dracluul de coclăuși blestemate și să nu te mai uiji la ele pînă în ceață primăvară. Din toată prapocșenia se înfruptă oile din cîntunul nostru care pot, chipurile, să pască vreo două săptămîni, ba hînd mai mult flămînde, iar după asta de pomani îl mai scoțim al nostru, de vreme ce nu slujește decît cuibar pentru tot soul de lighioane — vîpere și șopîrle! Davidov călca mai încet, ocolînd găveane largi de sîtină, pășînd

clădită, cam de seama Kuprianovci, cu o sumedenie de ploduri de toate vîrștele. Nu odată a avut el ocazia să caște gura la asemenea grupuri de familii în vitrinele fotografiilor d'n orașele provinciale. Și atît de caraghioasă și de năstrușnică i se păru acum această idee neașteptată cu în-pădare cu mina și vesel o porni spre cătun. Fără să treacă pe acasă, se duse direct la administrația colhozului. Părea nerăbdător să aște cît mai repede amănunte în legătură cu cele întimplute lui Nagulnov. Cîrtea largă a administrației, căp-tușă cu troscoț creț, era goală, nu-mai lîngă grajd niște găini din vecini șocornau alene bălegarul și sub un șorpan, lîngă magazine, nemisecat, căzută parca în adînc și bătrînești gînduri, se afla un țap, nu se știe cum și de ce poreclit „Trofim”. Zăindu-l pe Davidov, țapul s-a învîrtat; își scutură semeț barba, și după ce bătu d'n copite pe loc, o luă la trap către el. La jumătatea drumului lăsă capul în jos, ridică amănîșilor coada, ca o mîtură tocită și se avîntă în galop. Intențiile lui erau alte de vădite, în-cît Davidov se opri zîmbînd și pregătindu-se să întîmpine atacul acestui bărbos bătuș. — În felul acesta îl saluți tu pe președintele colhozului? Numai să vezi cum am să-ți fac cu vînt cu cimza, să mă pomenești, caiață bă! Trîniș spusese Davidov rîzînd și prin-cîndu-l în pumn cîrnat răsucit, cu o mișcare foarte dibace. El, acum pof-tește mătălușă cu mine la administra-ție, să te judec nițel, bătuș ce-mi ești și prieten al lui moș Șciurk! „Trofim” se arătă neașteptat de blînd: ascultînd de Davidov o porni supus alături de el, scuturîndu-și din cînd în cînd capul și încercîndu-și vîclean să-și elibereze cîrnelul. Pe prima treap-tă a cerdacului se opri însă, propîn-du-se îndrîjnit în copite, iar cînd Davidov se opri și el, întîmna cu în-cădere botul spre buzunarele lui și mîscîndu-și caraghios buzele vînele. Davidov începu să-l certe, călîmînd din cap cu dezaprobare și călîmînd și dea glasului învîlurii de cit mai as-prădojană: „Ah! Trofim, Trofim! Ești doar un țap veteran, s-ar putea spune un pen-sionar al colhozului și nu te lași de prostii! Te dai la toți, vrei să te bați, iar dacă nu merge — începi să te milogesci pentru un dărab de pine. Nu-i trumf, ba chiar e mai mare rușinea, alții de la mine! El, și ce-ai adu-mecat acolo? Davidov scoțoi în buzunar, găsînd sub punca de tufan și chibrituri o coajă de pine uscată. O scutură cu grijă de firiciolele de tufan și o duse la nas să miroasă, fără să știe pro-bine de ce, înainte de a-i întînde lui Trofim modestul plocon pe tava pămî-ni. Țapul se uită alintat și milog la Davidov, apăsă într-o parte capul de satîr bătrîn și privîndu-l cu ochi somnorosi, se mulțumi doar să mi-rosoase coaja de pine, strîngîndu cu dis-preț din bot și coborî scările cerdacu-ului plin de o demitate măreață. — Hehei! Nu te prea scoate foamea d'n ogradă, boerul! Spuse Da-vidov fără să-și ascundă călîmă. Se vede că n-ai făcut oastea, țarbor par-șiv, tă altfel ai fi infuleceai-o din-tr-o înghîtură! Ia te uită, pinea uscată a căpătat ceva iz de tufan — și dumnealui, gata! Pe semne că ai prea mult singe nobil în vînele dom-ni-ale, păcătoșule, de ești mofturos tot-un asemenea hal! Davidov vrîrîi cîl colo colțucul uscat, intrî în tînda răcoroasă, scoa-șe o cană cu apă d'n cazanul de tuci și o goli pînă la fund. Abia acum se lămurî deplin cîl de cumplit l-a răpus zăpușala și drumul. La administrația colhozului se aflau doar Razmitnov și contabilul. Cînd dădu ochii cu dînsul, Razmitnov îi zîmbi: — Te-ai îndurat să sosești în sfîr-șit, șefule! Bine că acum pot să mă răsușii și eu! Ce hărmașie! Și băta e de cap cu gospodăria asta a colhozu-lui — ferească dumnezeu! Ba cu-să cărbuni la țerărie, ba s-a defectat mașina de la plantații, ba intră unul pe ușă cu o nevoișă, ba iată că se veste în prag albul... E o slujbă care cere nervi groși, cît oțelagul și nu se potrivește deloc cu telesagul meu. Dacă măi, rămîn aici fie și numai o săptămînă, să mă dăpuce pandali-le, precum o să vedeți!

uscate de anul trecut, scoteau pui și pînă toamna tirului umpleau stăpa de cîntecul lor simplu, însă alit de drag oricînd om încă din anii copilăriei. Mergînd, Davidov mai că n-a călîtat cu talpa un astfel de cub, durat în scobitura lăsată cîndva de cop-la unui cal. Își trase piciorul speriat și se aplecă. Cu bul era părășit. Alături se zăreau pene mîrșute, lipite una de alta, de apele ploilor, fărîmele unei cojițe de ou. „A plecat mama cu puii. Ar fi interesant să văd cum se dădă pui de cîntecierii! Nu prea imi-a-mintesc să fi văzut în copilărie — se gîndi Davidov și zîmbi trist. Chiar și pasărea cea mai mică își face cub, are urmeși, numai eu umbiu de unul singur de aproape patruzeci de ani și eu se știe de două voi mai avea vre-un prilej să-mi ocrotesc micuțul... Oare ce rost să te mai înșorî acum, la moșneșărie!”

Davidov rîse cu hohot și pentru o clipă căută să-și înch'puască în ce fel și cum ar arăta el ca om așezat, înșurat, alături de o femeie zăvrană

(Din ziarul „Pravda”) În romînește de Cezar Petrescu

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

SCRISOARE LUI MIHAIL ȘOLOHOV

Subite Mihail Alexandrovici,

Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Mare, uriașă e țara în care s-a petrecut ce ne povestești tu, Mihail Alexandrovici; mari, uriașe au fost virtutele comunistilor pe care le-ai vă-zut și le-ai povestit; mare, uriașă a fost vremea ta, vremea revoluției socialiste; mare e opera ta, mare creatorul ei. Și opera ta e mare în primul rînd pentru că Războiul, Revoluția și Colectiviza-rea, cele trei istorice evenimente pe care oamenii din preajma ta le-au trăit, constituie cele trei mari coloane pe care se sprijină această operă. Necon-tenit, în fiecare clipă ai rămas uman, cutremurat de participarea omenească la faptele omenești pe care le descrii. Nicăieri nu întîlnim semi-zei în opera lui Mihail Șolohov; nicăieri eroi supra-umani, împietriți într-o rigiditate sublimă dar neadevărată. Eroii tăi sînt oameni, pînă la ultimul; oameni în toată întinderea, în toată adîncimea ființei lor.

Și tocmai de aceea, din pricina acestei umane, din pricina necontenitei emoții a creatorului, am

scrisoare Mihail Alexandrovici, Eu îți scriu acum, dar dumneața ne-ai scris mai de mult. O scrisoare foarte lungă, pe care am citit-o de mai multe ori, literă cu literă. Aceeași pe care ai scris-o la milioane de alții oameni și care, pentru fiecare ins din acele nenumerate milioane, a însemnat un mcsaj, i-a fost adresată numai lui, s-a preschimbă în esența sufletului și conștiinței lui. Scrierile dumitale sînt tonurile groase despre bucuria și durerea omenească în Țara Donului, despre pustirea deznădejdi și exaltarea fericirii în Țara Donului; un vast mesaj al Marii Revoluții Socialiste din pricina căruia faptele oamenilor cunoscuți de dumneața nu vor pieri în întinerul obișnuitei grabnice uitări care îngroapă atît de des, atît de mult, atît de pentru totdauna, faptele individuale ale oamenilor, ei vor stăruî pr'a vremuri așa cum au fost, stră-lucite sau sumbre, luminate de bunătatea omenească, de curaj, de flăcără entuziasmului, sau năclăite de jositie, noroi și sînge.

Potru Dumitru

Seriitorul favorit al poporului sovietic

Ușa se deschise și cineva intră în cameră. Mi-am aruncat ochii și am văzut un om cu mustașa ca spicul de griu, cu fruntea înaltă și senină, asupra căreia atîrna moajă blău, de statură mijlocie, îndrăcăt în-tro bluza de culoare închisă și incins cu o curea subțire, purta pantaloni bujași albaștri și cizme noi. Asta se întîmpla îndată după război. Mi-am zis: „Un ofițer demobilizat” — și m-am întors către cel cu care vorbeam.

Omul cu mustașa ca spicul de griu nu spusese nimic și se așeză. După toate probabilitățile, stăpînînd biroului, redactor la o gazetă din Moscova, îl cunoștea pe omul care intrase; fără să mă stîchinesc am continuat discuția intreruptă o clipă. Am mai vorbit cîteva minute și în tot acest timp inter-culcorului meu arunca priviri netîm-niștite către omul care stătea în fo-toliu. Părea că se scuză pentru aceas-tă discuție, că se prelungea. M-am ridicat și-mi iau rămas bun. Se ridică și omul cu mustașa ca spicul de griu. Spuse, adresîndu-se zărilor: — De ce nu mă prezinți criticului? Avea o voce domolă, caldă. M-am întors și m-am uitat atent la necunoscut. De unde-l știam? De bună seamă că l-am văzut de multe ori... Necunoscutul îmi întinse mîna și spuse: — Șolohov.

„M-am bucurat și m-am răsușat. M-am bucurat, fiindcă în fața mea se afla cel mai mare scriitor sovietic, vrîtorul cuvîntului rusesc, un om nespus de simplu, zîmbînd sub muș-tașa lui fărîncească, de culoarea spi-cului de griu; mi-a fost rușine, fiindcă nu l-am cunoscut. Doar îl văzusem poritruț de sute de ori — și totuși nu l-am cunoscut!”

Abia mai tirau am înțeles de ce nu m-am dat seama din prima clipă cine e. Mi-l închipuam pe marele scriitor un om secer și înaccessibil și — măcar puțin — îngîmfat. De haine nici nu mai vorbesc, — mi-l închipuam elegant, îmbrăcat după ultimă modă! Cum am fi putut eu, care-mă lăcusem o astfel de imagine banală, să-l recunosc pe Șolohov în acest om simplu, modest și rezervat? În anii care au urmat, l-am întâlnit pe Șolohov mai des. Am fost la el, la Veneșkîia pe Don, la locuința lui d'n Moscova; caracterul lui m-a uimît totdauna.

Scriitorul Mihail Șolohov la masa lui de lucru.

De mai bine de un sfert de veac, milioane de oameni citesc operele lui Șolohov, aparute în 418 ediții (peste douăzeci de milioane de exem-plare) în Unione Sovietică și în zeci de țări în alte țări. La trezeci și patru de ani era academician și deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. În 1941 a primit premiul Stalin, cla-sa întâia. Este decorat cu Ordinul Lenin și cu Ordinul Războiului pentru Apărarea Patriei. Aproape că nu există om în Uniunea Sovietică care să nu fi citit și să nu fi admirat roma-nelle lui Șolohov. Un ocean de slavă! Cine n-ar fi fost ameiit de altele succese? Șolohov a rămas ace-lași om simplu, accesibil, modest și chiar timid.

Este indiferent față de bunurile mate-riale, disprețuiește luxul și urăște orgoliul. Indiferența lui față de bani poate fi apreciată din următorul fapt. În tot cursul războiului a fost corres-pondentul zărilor „Pravda” și „Kras-naia Zvezda”, cu gradul de colonel, și în tot acest timp nu s-a interesat dacă are de primit salariu. Se adu-nase o sumă mare și cînd i s-a spus de asta, Șolohov a rămas uluit: — Salariu? Intr-adevăr! Treceți-l la fondul adunărilor!

Lui Șolohov nu-i place fastul de paradă, solemnitățile. Nu vine cu plă-cere la marile adunări, îl întîmîdează cu dragoste la zgornotoasă. Șolohov trăiește aproape tot timpul în stănița Veneșkîia, la o sută șez-zece kilometri de calea ferată. El se află aici tot timpul între eroii vii ai cârților sale.

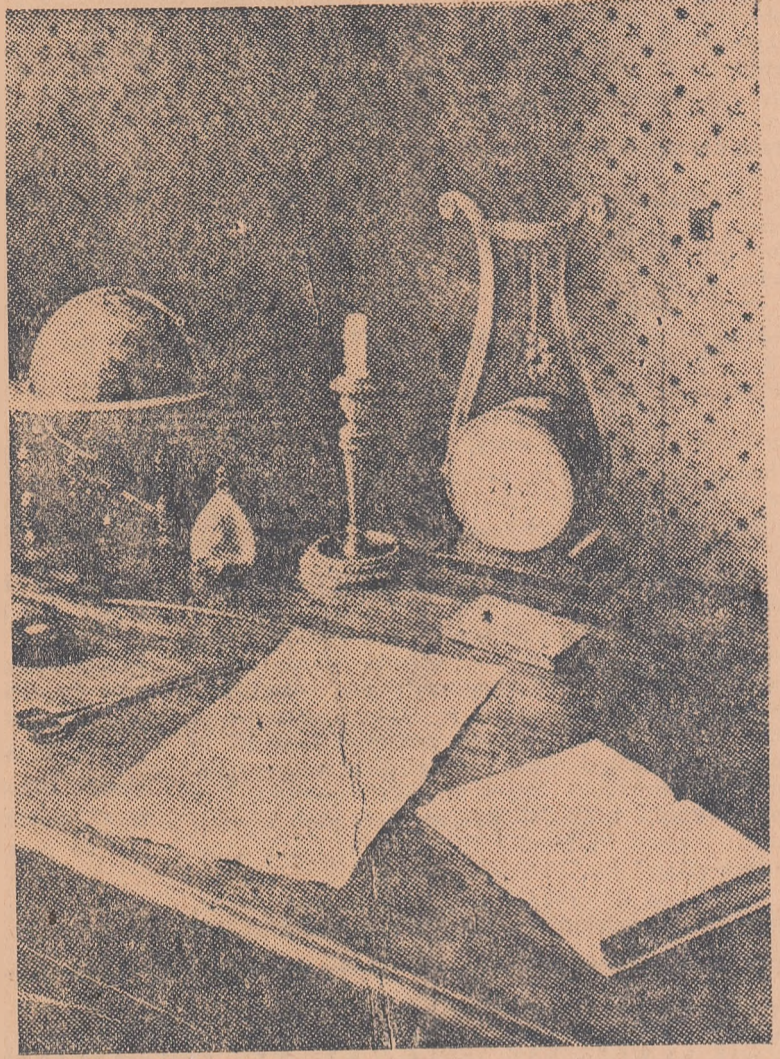
Biografia lui Mihail Șolohov este caracteristică pentru majoritatea scri-itorilor sovietici. Este un vrăstar al poporului muncitor. Mama lui a fost argălat, tatăl — mic funcționar co-mercial. Tineretea lui Mihail Șolo-hov coincide cu anii revoluției și ai războiului civil în Rusia. La vîrsta de șaptesprezece ani intră voluntar într-un detașament al Armatei Roșii și ca simplu soldat ia parte la urmărirea bandelor albe de cazaci, pe Don.

În 1923 Șolohov vine la Moscova și încearcă un timp ca hamal și zi-dar. Tot pe atunci începe să scrie. În 1925 a avut prima colaborare a lui Șolohov: „Povestiri de ne Don”, cu o prefață de cunoscutul scriitor sovietic Alexandr Sera

Despre primele traduceri românești din poezia lui Schiller

Primele traduceri românești din poezia lui Schiller au fost publicate între anii 1837-1840, în "Alăuta românească", de Iași și "Foae pentru minte, inimă și literatură" de la Brăso...

cu sunetul bronzului și cu strigările de bucurie a poporului entuziasmat... Coroandă și va fi fost trimisă de la Stuttgart...

Masa de lucru a lui Fr. Schiller

...astă "imitație" din Schiller datorită lui Hrisoverghi nu urmează originalului, nerespectând stila schilleriană...

Cel care traduce direct din limba germană și încearcă în mod sistematic să aducă la cunoștința publicului cititor opera marilor scriitori germani...

Reintors în țară, de la Berlin, unde își făcuse studiile, Kogălniceanu, admirator al lui Schiller...

Versurile din traducerea Kogălniceanu "Pe muntele din cetate" sunt însoțite de o frumoasă introducere...

În anul următor, în "Alăuta românească" (nr. 38, 39 mai 1839) Kogălniceanu caută să întindă atenția asupra lui Schiller...

În anul următor se tipărește la "Cantora Daciei literare", sub îngrijirea lui Kogălniceanu, volumul "Poezii" al lui Mich. Kucurcanu...

Primele trei semnale ale inițiativa Z. sunt atribuite de istoricul literar Bogdan Duica...

pentru minte, inimă și literatură" sînt: "Tîndrul la pîrîu" (octombrie 1838), "Dorul" (decembrie 1838)...

Primele trei semnale ale inițiativa Z. sunt atribuite de istoricul literar Bogdan Duica, filologul Timotei Ci-pariu...

Desigur primele traduceri din poezia lui Schiller făcute de Hrisoverghi, M. Kogălniceanu, Kucurcanu și Timotei Ci-pariu prezintă mai ales o valoare istorică...

Mai tîrziu aceste traduceri vor fi continuate de poezii ca M. Eminescu, St. O. Iosif, G. Coșbuc...

"IUBIȚI CARTEA"

În revoluția culturală care se desfășoară în țara noastră, cartea este o armă puternică...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

O SUTĂ DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI C. DOBROGEANU GHEREA

Urmare din pag. 1-4) influența dominantă asupra conducerii partidului socialist...

Raportul a dezvăluit cu claritate caracterul grav al lui Ghera în concepțiile sale politice...

Concursul a contribuit la educarea tineretului în spiritul dragostii și devotamentului față de patrie...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

templarea senină a artei menită de a scoate pe om în afară și mai presus de interesele lumii zăcătoare...

Concursul a contribuit la educarea tineretului în spiritul dragostii și devotamentului față de patrie...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

din viața reală. O fotografie, o copie a unui ins din viața reală, nu va fi o creație vie, ci o fotografie, ca o copie, va fi o lucrare moartă...

Ghera a creat primele mari studii critice ale literaturii noastre, analizând competent în lumina principilor sale științifice creația lui Eminescu...

Concursul a contribuit la educarea tineretului în spiritul dragostii și devotamentului față de patrie...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate, de vîrstă de 14 ani în sus...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

CARNET SOVIETIC

La 18-19 aprilie a avut loc la Moscova o consfătuire de creație, pe tema "Educarea sentimentelor și caracterului omului sovietic"...

retrograd al proprietății private. A fost reluată ultima poezie a tîndrului scriitor V. Tendriakov...

caracterizează nu numai prin ceea ce face, ci și prin felul cum acționează...

Subliniind că una din sarcinile principale ale literaturii este educarea sentimentelor și caracterului omului sovietic...

Un conflict nu trebuie neapărat construit pe zădărnica caracterelor...

Analizând romanele "Donbass" de B. Gorbatoș, "Cetățile" de D. Granin și "Poveste despre un director de S.M.T. și un agronom" de O. Pissarjevski...

trebuie deconșiderată, căci ea nu presupune neapărat scăderea nivelului artistic...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

În general, concepțiile estetice, principiile critice literare ale lui Ghera s-au cristalizat în activitatea polemică...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul a contribuit la educarea tineretului în spiritul dragostii și devotamentului față de patrie...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

Concursul "Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitorilor în colaborare cu Ministerul Culturii...

Prin largă răspundere a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice...

SALI SURGHIN

N-am uitat

Am cunoscut-o pe Sali Surghin într-o cabină. La început n-am văzut decât podoba...

Fermeceătoare erau cele ce povesteau copiii mai marișori. Cu trecerea anilor, realitatea lor se pierdea...

Așa a ajuns Sali în casa celei de a treia mame. Inzdrăvenirea copilului mergea greu...

Pe deal stau oameni în haine verzi cu o inimă de piatră. Ai omorât pe mama...

Parc mai aud și astăzi Bomba, vijind cumpit. Clujul meu — ca un zăbrănc...

Și sălbaticele glasuri Strigă iar, au înviiat. Un nou „Wehrmacht” naște apusul...

Fă-n față stau: trecutul Dornic de un nou păpăd, — Viața nouă care crește...

Venise la Capra Neagră cu măicăsa. O femeie de vreo 38 de ani, în glasul căreia părea că se topește...

— De ce nu-l lasi să-ți afirme coștele pe spate? Am întrebato într-o zi...

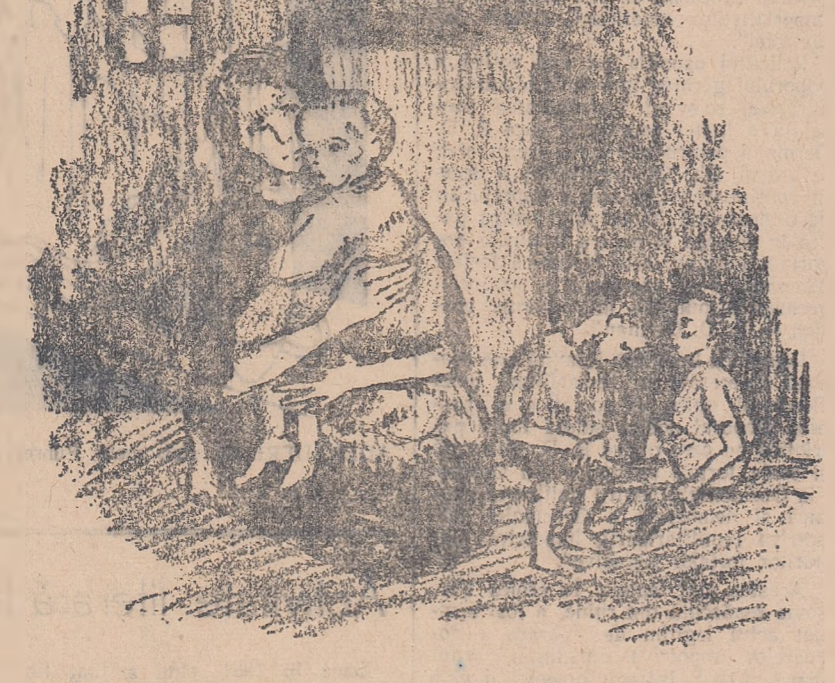
Când fetița începu să se întremeeze, a treia mamă o luă la plimbare. Sali păsea legându-se ca o rățușcă...

— Astăzi Sali are 17 ani. E fetița cu părul aurii, căreia măicăsa îi arată frumusețile pământului...

Simt și-acum vîind pămîntul Sub blîndețea nemțești — Și văd moartea cum coșeste...

„Feuer!” zbură oțeter Ucișag, iar tunul greu Scuipă foc și-mproașcă moarte...

Și în mine-ngrîjorarea Pentru om, e vie-acum, Inș-n sufletul meu, teama...

Desen de ELS

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

Surghin și grupul copiilor care mînuceau cărțile, pătrunși de o resemnare tragică...

— Ce-i vor război, să cunoască viața ei și viața Săliei Surghin. Să nu mai fie război.

Vulește lung al strungului ecou Ca o imensă coardă instrunată.

— Ce-alta grabă-n gesturile tale, De ce afia încordare-ți ceri?

Prietene, te doare moartea Ei Cum poate doar pe-un mare om să-l doară...

N-am răspuns nimic, străduindu-mă să-mi ascund mirarea, fără a reuși prea bine.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

Sali Surghin a avut mai multe mame. De mama care a adus-o pe lume nu-și amintesc nimic.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

— Ai tot timpul să fii mare... Am împlinit 12 ani? Fata zîmbi.

Primăvară la Varsovia

Când la noi în București, caștani stau în floare, la Varsovia primăvara abia începe...

Totuși în Varsovia războiul mai trăiește, o realitate vie, pe care oricine o poate sesiza...

Caracteristică a Varșoviei, care le impresionează deosebit de plăcut, e curățenia...

Cerul de primăvară e plin de farmec ori și unde. Dar, parcă Varsovia are ceva în plus...

În acest oraș a avut loc în primăvara acestui an unul din cele mai de seamă evenimente internaționale...

Pe drept cuvânt se poate spune: era greu de găsit un oraș mai potrivit pentru găzduirea conferinței...

Prin toate lucrările conferinței, prin declarațiile șefilor delegațiilor guvernamentale...

Palatul Culturii îi zărește în Varsovia, în orice parte a orașului le-a găsit...

Doa două realități domină situația internațională în momentul de față: războiul și pacea...

Orașul Varsovia își oferă mărunții pentru amintirea...

Jean Paul Sartre despre Stalingrad

Opoziția reprezentanților celor mai autorizați ai culturii franceze împotriva planurilor imperiale de tir...

În luna mai și primăvara la Varsovia, spre seară, când razele soarelui mângâie parca acoperișurile lucitoare...

Plata ciocotea fără conținere. Când N. A. Bulganin a anunțat numirea tovarășului Konev...

În zăre, Palatul Culturii se înalță triumfal, ca un far. Jur-impresurii palatului, chiar în imediata lui vecinătate...

Întro seară plină de a conferinței, vorbind în numele Republicii Populare Române, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej...

Ca un splendid simbol al forței creatoare a omenirii descătușate se ridică în mijlocul Varșoviei Palatul Culturii...

În Piața Dzerjinski din Varsovia se auzeau cuvintele lui N. A. Bulganin. Și se părea că vin de departe...

N. A. Bulganin vorbea de pe tribuna din colul pieței. Alături, pe un uriaș peritiv, stăteau înșirate steagurile celor opt state participante...

În două rânduri până acum, în secolul nostru, militarismul prusac și-a dat arama pe față...

În declarația făcută la deschiderea conferinței, tovarășul N. A. Bulganin, șeful delegației sovietice, a spus: „Noi nu simțim adevărată încredere în poziții de forță...”

Republica Populară Română este profund interesată în restabilirea unei Germanii unite, democratice și pașnice...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

PENTRU APĂRAREA PĂCII ÎN LUME

În cursul săptămânii trecute a avut loc la Varsovia un eveniment istoric de cea mai mare însemnătate pentru întreaga omenire...

În declarația făcută la deschiderea conferinței, tovarășul N. A. Bulganin, șeful delegației sovietice, a spus: „Noi nu simțim adevărată încredere în poziții de forță...”

Republica Populară Română este profund interesată în restabilirea unei Germanii unite, democratice și pașnice...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

ADENAUER: Ce zici, mein Führer? L-a luat gura pe dinainte!...

Activitate literară la Cîmpulung-Muscel

Dacă în 1951, când a luat ființă cercul literar „Alexandru Sahia” din Cîmpulung-Muscel...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Acționează în oraș și la locul de muncă, prin cursuri de orientare literară, ședințele săptămânale de lucru...

În urma acestei activități de zi cu zi, în presă au apărut scrieri de V. Tulnic, H. Zileu, S. Comăniță, I. V. Pocraru...

Note și comentarii

Intrebat de ziaristi „cum scrie”. Spillane le-a raspuns clinic: „cu revolverul!”

Eroii... capitalismului. Omnia sunt interio. Într-o noapte, a mătărlă o întreagă familie ce poposea lângă casa lui...

Nedumeriri filologice. Evident, sint cam două nedumeriri filologice și totuși la două edituri se luptă spre a obține ca semi-analfabetul Dominiț să scrie într-o carte viața în care...

Redactor-șef: Zaharia Stancu. Colegiul redacțional: Mihai Beniuc, Marce Brediașu, Eusebiu Camilar, Paul Georgescu, Alexandru Iar. Eugen Jecobescu, George Macoveanu, redactor-șef adjuncți, Ion Mihăilescu, redactor-șef adjuncți, Veronica Pomurba, redactor-șef adjuncți, Cicerone Theodor, redactor-șef adjuncți, Ion Vițner.

Redacția și administrația: București — B-dul Ana Ipătescu 15. Telefon: Redacția 274.26; 150.17. Administrația 117.92. ABONAMENTE: 3 luni 6,50 lei, 6 luni 13 lei, 1 an 26 lei. Tiparul: Încăperea poligrafică Nr. 2, str. Brezileanu 23-25.